

REDACTIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2 an fl. 5; pe 1/4 de an fl. 2.50; pe 1 lună fl. 1

N-rii de Duminecă pe
an fl. 2.—

Pentru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscrisurile nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

INSERȚIUNILE:

pe 1 linie germană: prima dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt să se plătească
înainte.

Articolele nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

SUCRESCENȚA.

Sucrescența a fost și este lumina ochilor în toate centrele sociale. Și mai presus de toate a fost obiectul îngrijirilor în centrele ierarhice, ca „lumina lumii să nu ajungă sub obroc“.

Natura misiunii apostolești o aduce aceasta cu sine, căci episcopul n'are sabia executivă, care în cas de lipsă prin forță majoră susține echilibrul social, ci arma lui e crucea, cu a cărei magică putere are să cucerească inimile întocmai ca și apostolii.

Sfințit în inimă, pătruns de idealul etic al creștinii mului și a misiunii lui civilisatorice trebuie să fie cel-ce poartă crucea în biserică.

Acest spirit al educației bisericești a dat pe mari ierarhi, cari au susținut vii tradițiile apostolești în biserică. Fără această educație se curmă tradițiile apostolești; și intră un nou element în regimul bisericesc, elementul subiectiv al omului lumii și se produce conflictul în sinul bisericeii.

Și cu cât e mai grea situația este tera a bisericeii cu atât mai întehitor se impune a aduna în gremiu tot ce diecesa are mai bun și mai luminat. Cine nu știe, că biserica astăzi e provocată și silită a duce lupta de existență.

S'a reînființat metropola română. Binecuvântat fie numele marelui restaurator. S'a revendicat prin această operă episcopia română din Arad și Caransebeș; foarte bine; am prins prin această mai multe rădăcini de odată. Am înființat așezăminte și fonduri culturale, tot atâția pași înainte. Dar' să nu ne speriem, căci în comparație cu forța noastră numerică, nu e mult ce s'a făcut. Nu am stagnat cu deservire, atât e totul. De nu făceam nici atâta cât am făcut, n'am fi o națiune, ci o umplatură pentru canonada comandorilor din Budapesta.

Ei, dar' și acest mult puțin ce avem pe calea revendicării harnicilor noștri înaintași: cea metropolie cu episcopii sufragane, acele așezăminte și fonduri culturale, n'au mai multă însemnătate decât o literă moartă, dacă nu le dăm viață și viața lor e: un centru cu vederi largi, cari stă la înălțimea misiunii apostolești, activă în spiritul evanghelic și gata de jertfă până la lapădarea de sine.

E necesar ca centrul să fie inspirat de o cultură universală și de spiritul bisericeii universale, care își are școala ei mare și științifică și militantă. Ear' sucrescenței crescute în această largime de vederi să i-se dea tigna muncii în gremiile diecesane.

Insa tinerilor cu aceste aspirațiuni nu li-s'a dat mijloacele de a trece hotarele noastre geografice și a intra în legături cu biserica cea mare și reprezentanții ei științifici,

ci reduși la o locală educație, au reintors la posturi unde erau supuși unei discipline polițiale, dictată de felul luptei interne bisericești.

Sub această deprăsiune s'a produs golul în sucrescența ierarhică. Cu cât într'o diecesă era lupta internă mai mare, cu atât a rămas și golul mai mare.

Caransebeșul singur a oferit sucrescenței tigna muncii și eată el se bucura de sucrescență formată. Sibiul intolerant față de tendențele elevatoare ale tinerii generații iubitoare de lucru, a dat naștere „baieților buni“. „Baiat bun“ poate însemna și atâta că docil, ascultător. În sine laudabile calități; dar' dacă sub această se înțelege umilința față de tirania majorității, atunci înseamnă o sucrescență demoralizată. De sine înțeles că demoralizarea o luăm în sens politic, nu personal. Și viitorul va da aplicație cuvântului acum echivoc.

Aradul și-a avut pe Herbertul seu. N'am avea nimic nici chiar contra unui Herbert, dacă acela s'ar impune prin superioritatea sa, dar' când este impus de alții pe ruinele altora, provoacă un resens. Feliul în care a fost elementul sucrescenței diecesane delaturat și împrăștiat ca făina orbului prin parohii și alte institute, orștrivrit cine nu s'a dus, este notorie; și aceasta a adus diecesa în situația cea grea în care se află astăzi.

Dar' aceste sunt greșelile trecutului. Ne-am mărginit a le releva în contururi, fără coloriturile cari ar prezenta figurile machiavelismului în biserică.

O facem aceasta din incidentul alegerii episcopiei din Arad, ca venerabilele corporațiuni bisericești, văzând golul cel mare în sucrescența bisericească, și nevoile ce le produce acest gol, se-și îndrepte privirile spre viitoriu, pentru cultivarea sucrescenței și încălzirea ei la sinul maicei bisericeii, să-și crească adeverați purtători ai tradițiilor, ca instituțiunile eluptate prin virtutea înaintașilor noștri să nu rămână literă moartă și chimval resonator, ci printr'ênșii să devină vii și vivificatoare. Suflet băgați în așezămintele bisericești. Suflet curat, românesc și creștinesc, că așa a binevoit și Dumnezeu.

Eară scara aceea a „neamurilor“, pe care o vedem în mare și în mic ică coala cu mai mult sau mai puțin succes ridicată, e un monstru în biserică. E o sfântă datorință a corporațiunilor noastre bisericești ca să nu admită altă scară în biserică de cât scara virtuților și a științei; și înșile să adune în jurul acestei scări tot ce află de talent și de valoare în tinera generațiune, în a cărei mână este depus viitorul bisericeii. Și Christos și-a ales pe apostoli nu după neamuri nici după ranguri, ci după credința lor și cu această credință a biruit și pentru biruința lui Christos a întemeiat biserica ear' nu pentru biruința neamurilor. **Teologul.**

Cehii și Nemții. Se scrie din Praga, cu data de 31 Aprilie următoare:

La o întrunire politică a Cehilor tineri, deputatul Kaftan a zis, că: dezvoltarea lucrurilor în Austria merge către federalism, dacă statul este puternic; ear' către absolutism, dacă statul e slab.

Reflectând la atacurile radicalilor prezenți la întrunire, presidentul clubului deputaților cehi în Reichsrath, Dr. Engel a declarat, că deputații cehi—tineri nu vor părăsi calea apucată (ad-că nu vor merge după comanda radicalilor) chiar pe risicul, că își vor pierde mandatele.

Ambii oratori au scos la iveală făgăduința contelui Thun, că nu va întreprinde nimic până ce Cehii și Nemții nu se vor fi înțeles mai întâiu ei între ei.

Crisa în România.

Știrile telegrafice sosite aici până aseară vesteau că dl Eugen Stănescu, fost ministru de justiție în primul cabinet al dlui Sturdza, ar fi primit însărcinarea să formeze un cabinet de concentrare a tuturor liberalilor.

Că nu este încă nimic sigur, cel puțin până ieri seara nu, reiese și din telegramele ce publică zărele ungurești din Budapesta sosite aici acum dimineața. Astfel „Magyarország“ publică chiar o imposibilitate, ca să nu zicem asigurare: zice că e vorba de fusivrea junimiștilor și a conservatorilor cu guvernamentalii. Poate că e vorba numai de o greșală de transmisiune a unei telegrame care voiește să vestească fesiunea completă, sub un singur șef și club a junștilor și conservatorilor.

Poate că până la încheierea foii vom avea știri mai precise.

MICĂLĂCANII

în

LIBERTATE.

Instrucția polițială terminată. — Intervenirea avocatului. — Bucuria.

Eri după amiază cei 10 tineri micălaceni, precum și mama unuia dintre ei, au fost puși în libertate, de oara-ce Joó Béla, căpitanul de poliție, a terminat cercetarea și actele dresate s'au înaintat tribunalului.

Punerea în libertate s'a făcut în urma intervenției dlui avocat Dr. Ispravnic, apărătorul recruților.

Bucuria tinerilor a fost mare. A-bea le venea să creadă, că au fost puși în libertate, cu toții au declarat că la poliție au fost tratați uman, ceea-ce înregistrăm cu satisfacție. Dacă justiția îi va găsi vinovați vor fi ei pedepsiți atunci și astfel în adevăr nu este nici o nevoie ca la poliție cineva să fie maltratat.

E destul de trist peste tot, că s'a întâmplat această vărsare de sânge, care dacă poliția nu s'areca asupra feciorilor, desigur s'ar fi evitat.

Ce nevoie era anume ca poliția să caute a lua steagul cu sila? Cei de la poliție știau de unde sunt feciorii, puteau să-și procure numele

lor cu cea mai mare înlesnire și să-îdea astfel în judecată. Desigur a fost numai un esces de zel a vreunui funcționar mai inferior, care alarmând garda, a provocat conflictul și a făcut să se verse sânge nevinovat.

*

Că presa maghiară și de astădată a căutat să exploateze faptul alarmând unghurimea, dovada este că atât zărele locale cât și cele din Budapesta spun că „feciorii de Valachi au rupt steag unguresc“ și pe tema aceasta insultă pe toți cei cari fac educațiunea tărânilor române, zicând că instigă poporul la acte antipatriotice etc.

Adevărul e că zărele calomniează ele o nație întreagă, care agresivă n'a fost nici odată, care nu batjocorește ce este sfânt altor neamuri, dar' care, dovada s'a făcut, sare în baionetă când vorba e să-și apere tricolorul și steagul împărătesc sub care în lupte multe a câștigat atâta glorie.

Cruzimi administrative.

Zachariás Dezső, fratele hoțului Zachariás, voiește carne și sânge românesc. — Bestialitate ne mai pomenită.

Eri în comuna Zărând s'a întâmplat o seltăctie ne mai pomenită: țeranul fruntaș Mihailu Varga, fost în deputațiunea de Mercuri la fișpan, să reclame împotriva notarului Zachariás Dezső, chemat fiind prin surprindere la casa comunală, la indemnul sceleratului notar, a fost în chipul cel mai brutal schingiuit. Și anume a fost impus chiar în vinele delagât, așa că în urma acestei schingiuiri conform arătării medicale a unui doctor maghiar, nenorocitul este silit a zăcea în pat cel puțin 2 săptămâni.

Precum auzim, contra acestei bestialități nu numai victima nefericită va face arătare, ci și baronul Ferdinand Dittfurth, reprezentantul marilor domenii ale baronului Edelsheim.

Că în adevăr autorul intelectual al acestui fapt brutal este notarul, se vede și de acolo, că autorii după săvârșirea cruzimei, cu ajutorul scriitorului notarial au spălat cu apă rece victima, ear' notarul înainte de această faptă furios a strigat în casa comunală că va bea sânge și va mânca din carnea sătenilor.

S'au luat toate măsurile ca aceste seltăctii, care desonorează ori ce administrație, să fie ped-psite în chipul cel mai aspru. Procesul criminal îl va conduce d. dr. St. C. Pop, care poartă și procesele disciplinare, atât din încrederea poporului cât și din a domeniilor baron. Edelsheim.

Credem că în curând vreme și Zachariás cel liber azi va ajunge să țină tovărășie fratelui seu Joska, care este mușteriu pe cinci ani și jumătate al temniței din Aiud.

Discursul d-lui D. A. Sturdza

ținut în ședința dela 18/30 Martie a
Senatului.

(Urmare și fiue.)

Am ajuns acum la decorațiunea lui Jeszenszky. Această chestiune se numește pe românește a lega teiu de curmeziș, a trage un clopoțel cu furie pentru a face vânt mare, doar' se vor trezi clopote mai multe și mai mari, ca să se desțepțe lu mea. Cum, d-lor senatori? Cum opozițiunea unită, compusă din bărbați de stat conștienți și înșiși din noam în noam — de bărbați fini și eleganți de cavaleri de prima apă — cum opozițiunea-unită, care stă în fața noastră a unor țărănoi, cari au usurat locurile și ca-i nu sunt cavaleri ca membrii opozițiunii unite, dar' au usurpat locuri și pozițiuni importante în Statul român, cum acești bărbați de Stat consumați nu știu cum se potrec decorațiile când se întâlnesc doi suverani? Visitele Suveranilor sunt de obicei foarte scurte, și visita Majestății Sale Regelui Carol la Budapesta nu a durat mai mult timp decât 48 de ore.

Dă-mi-mea este cunoscut, că după primele preschimbări, se face o preschimbare de decorațiuni după liste făcute de amândouă părțile, fără a se mai examina mai departe. Dar' de ce nu s'au exprimat?

Să fim de bună credință. Dacă e vorba de guvern, guvernul avea la Budapesta pe ministrul plimpoțelariilor al României pe lângă Curtea austro-ungară, care cu această ocaziune a căpătat de la împăratul Francisc Iosif una din cele mai mari distincțiuni ce poate să capete un ministru plenipotențiar, și anume a căpătat marea cruce a ordinului Leopold, ceea ce indică că este persoana grata la Curtea vieneză.

Di Emil Ghica și-a făcut totdeauna, sub guvernul conservator ca și sub guvernul național-liberal, datoria sa în mod corect. De ar fi fost la Curtea din Viena ministrul țării di George Cantacuzino, nu ar fi făcut altfel de cât di Emil Ghica. Di Emil Ghica nici nu auzise pe atunci de Jeszenszky; era prea mic și neînsemnat omul acesta ca să se fi ocupat cineva de D-sa. Di Ghica era la Budapesta și dacă era cineva în poziție să facă o observație în această privință, era D-sa. Dacă eu trebuia să fiu înstruit de cineva, era de di Emil Ghica. Dar' di Ghica nu a avut timpul necesar; a dat decorațiunile după lista celor ce erau înscrși spre decorare. Ce imputare puteam să fac eu d-lui Ghica, care foarte bine putea ignora cine era Jeszenszky. Dar' pentru a fi drepti, dacă Domniile-voastre îmi faceți mie din cauza acestei decorații o imputare, apoi mi-se pare că această imputare trebuie să o aduceți d-lui Emil Ghica. De ce nu faceți nici o imputare? Oare pentru că face parte din partidul conservator? (Aplause).

Nu zic să aplicați dlui Ghica epitetele pe cari mi-le adresați mie, căci ar fi nedrept; însă este necontestat o foarte mare nedreptate să-mi imputați mie faptul decorației și să puneți pe di Ghica la adăpost. Dacă faceți aceasta, sunteți judecați nedrepti. (Aplause).

Eată cum stau lucrurile în chestiunea decorațiilor. Așa fiind, toate câte s'au zis și mi s'au atribuit în această chestiune sunt aburidități și le resping cu indignare. A susține această acuzare e notă numai o pasiune nefermunită și o ură neîmpăcată în contra mea. Pentru ură multumesc opozițiunii unite cu recunoștință; ura aceasta mă mândrește și mă înalță. (Aplause).

Acestea sunt, d-lor, cele patru puncte de acuzare cari s'au ridicat în contra mea.

Dar' în afară de aceste acuzări, mi s'au mai făcut și altele.

Nu vorbesc de acuzările ce s'au produs în contră-mi de di Take Iosescu; nici nu asi fi povănit de ele, pentru că di Take Iosescu, deși persoana foarte onorabilă, foarte iscusită, cunosător de foarte mult, când e vorba însă de D-sa ca bărbat de stat, trebuie să stea de o parte, cu toate că se vîră peste tot locul ca să apară ca atare, basându-se pe vocea sa fermecătoare. (Aplause).

Mi s'a imputat însă, de di Maghiloman două lucruri: 1. relațiunile ce eu am cu bărbații de stat din străinătate; și 2. călătoriile mele periodice în străinătate.

Faptele sunt exacte. Am relațiuni cu bărbații de stat din diferite țări: tot așa după cum au și alții, chiar dintre adversarii mei dar' oare relațiunile cu bărbații de stat din străinătate sânt un privilegiu al conservatorilor?

Nu euzos în această privință mi o lege a Regatului care se des voia amora din cetățe și să interzică alora relațiuni cu bărbații străini din străinătate. În tot cazul o lege internă a noastră nu ar fi suficientă, ci ar trebui să se bătusea de onorabili opozițiune unită să se faceră acest privilegiu și acest ostracism în dreptă gîșilor. Ar fi de nevoie o convențiune internațională; atunci ar trebui să se pună în dreptul gîșilor că, în cât privește Statul român, numai conservatorii au dreptul să aiba relațiuni cu bărbații de Stat ai Europei. (Haritate).

Până când însă nici o lege internă nu există și nici o convențiune internațională nu ne leagă, voi continua să întretin relațiuni cu bărbații de Stat din alte țări.

Dar' unde e răul ca bărbații politici dintr'o țară să întretin relațiuni cu bărbații de stat din străinătate?

Pe paronul Băuffy l'am văzut pentru prima oară la deschiderea canalului de la Porțile de fier. Am însă în alte părți, în Austria și în Germania, relațiuni de prietenie veche, pe cari le am cultivat de zeșim de ani, nu numai pentru că-mi erau plăcute din punctul de vedere personal, ci și pentru că consideram ca o datorie de bărbat de Stat a le întretine.

În loc să mă duc în străinătate după plăceri, îmi întrebuițez timpul pentru a

mă instrui și a mă cultiva mai leparte, pentru a contribui ca patria noastră să fie cunoscută tot mai mult, ca să se răspândească peste tot locul tot mai mult convicțiunea că suntem o țară de viitor, fiind că propășirea României s'a desăvârșit prin o muncă mare și constantă a însuși poporului românesc.

Aceste relațiuni ale mele au fost criticate de di Marghiloman, care m'a interpretat: — Cum am îndrăsnit eu, fără să cer voia celor privilegiați și simandicoși oameni ai țării, se întretin asemenea relațiuni? (Haritate).

Dacă nu vă plac aceste relațiuni n'aveți de cât să faceți o propunere la conferințele de pace, ce au să se întrunească în cadrul la Haga, ca să îmi fie interzis mie relațiunile cu bărbații de Stat ai altor State, și atunci voi vedea ce am de făcut. (Haritate).

După cum vedeți, asemenea acușări nu sânt serioase.

Mi s'a făcut încă o acușare care mi s'a adus și aci în Senat, și anume că convențiunea de căi ferate și telegrafo postală dintre România și Germania, este o amilire pentru noi. Aceasta a fost declarațiunea făcută de domnul Lascar Cantargiu în Senat, și suținută de corifeii partidului conservator în Senat și în Cameră!

Atât mai rămăsese ca o convențiune, care pune România în relațiuni economice zilnice și regulate cu țări bogate și înaintate și care pună aceasta chiar așa menită a ridica bogăția noastră proprie, să fie considerată ca o umilire! Și China se deschide astăzi culturii, și România să se retragă la timpul de mult trecut!

Eu miș program economic!

Convențiunea romano-germană, de care vorbesc, trage o mare parte din transitul de călători și telegrafo-postal dintre Occident și Orient prin România. Dar' trenul de postă are încă o altă însemnătate. Trenul de postă are o mare importanță prin marea dezvoltare a pachetelor postale, de-venite astăzi pioneri ai comerțului internațional. Oare ar fi fost în interesul nostru să refuzăm o asemenea dezvoltare a relațiunilor noastre internaționale?

Să mă zis încă ceva. Mi s'a pus întrebarea: Dumnea, care ai zis ca guvernul român trebuie să fie un samsar cinstit în pozițiunea națională ce ai făcut de când ești la guvern? Răspund: — Ori-ce bărbat de stat poate să fi samsar cinstit — eu vînt al prințului Bismarck, întrebuițat în sens bun, car' nu în sens rău și ordinar — însemnează a se căuta mijloacele, ca să nu se turbure relațiunile dintre două popoare, ci să se mențină și să se dezvolte pașnice și liniștite.

Ce-am făcut: am luat rolul de samsar cinstit? Răspund: Nu. Dar' știți de ce? Pentru că atâta am intrat alții să turbure apele în cât un om cu mîntea cea mai sănătoasă nu poate să se apropie de apele acelea, ci trebuia să lase ca nomclul produs prin turburarea apelor să se așeze până va putea vorbi în mod liniștit, sănătos, spre împăcarea lucrurilor. Mai bine este să nu strici

de cât se va dovedi că alții nu s'au amestecat prea mult în trebile unde nu le ferbea oala.

De acesta, d-lor, nu opozițiunea-unită poate fi judecătorul meu, ci în primul rînd Parlamentul. Domniile-voastre aveți să mă judecați și dacă opozițiunea unită vă va convinge, mă veți condamna.

Nu pot să nu spun la sfîrșit un lu-ru. Dacă partidul conservator rămănea pe adevăratul teren, trebuia să aștepte alegemle, cari au să fie mane-poimane, în cursul acestui an negreșit, ca să se incheie viața noastră parlamentară actuală, ear nu să ia o atitudine, care să împedece în ultimele zile ale acestui Parlament, desăvârșirea datoriilor noastre ale tuturor. Dacă conservatorii vor putea în luptele electorale viitoare să convingă țara că domniile lor au dreptate, atunci ar avea cuvîntul: dar când fac un asalt prin surprindere, cum s'a făcut în Camera, arată numai că nici cu dreptatea, nici cu judecata nu sunt în curent.

Aceasta era calea regulată, nu numai pentru conservatorii, dar și pentru noi.

Ce va acum, domniile-lor? Vor să nu lase Camera și Senatul să lucreze în aceste câte-va zile, cat mai avem până la finele sesiunii.

Măi întăiu este o împrejurare ca nu se poate împedica, ca până se vor implini cei patru ani constituționali, Corpurile leguitoare să se întrunească de va fi trebuință.

Dacă opozițiunea unită va face obstrucționism, cum au să-l facă? Sînt puținți, l vor face în mod violent.

Violența cui îi face bine? Cui îi face rău? Violențare mie nu-mi fac rău? Nu. Căci vou căuta ca în fața violențelor să fiu cât se poate mai liniștit, și de tot liniștit. Și eu cred că și d-voastră tot așa veți face.

Înfi, când vorbesc în Cameră, am fost înstruit în mod violent, de toți membrii opozițiunii unite. Eram acuzat de această opozițiune, și tot ea nu mă lasă să vorbesc. Libertatea cea mai primitivă, care este dată unui om, îmi era pentru moment suprimată.

Violenț? Nu ne temem de violențe! Violențele opozițiunii-unite, le-am răbdat odată, și la voi măi răbda și de aci înainte.

Am convicțiunea că țara aceasta este îndreptată pe o cale, de pe care nu o puteți întoarce înapoi, țara aceasta este pe calea trasă de partidul național liberal și pe care va rămănea și de aci înainte. (Aplause).

Persoana mea nu semnifică nimic.

Pot să dispar astăzi cum voui dispăre de igur, căci nu sînt nemuritor, pot să dispar, dar rămănea falanga totdeauna reînviată a acestui partid puternic prin principiile lui, enunțate și totdeauna aplicate. (Aplause).

Poate face opozițiunea-unită ori câtă obstrucțiune va voi; pe poporul românesc nu'l va lupedica a pași înainte pe calea cea mare, deschisă cu anul 1848, a care sînt atît de rău urechilor conservatoare. (Aplause prelungite).

FOAIA „TRIBUNEI POPORULUI“.

ULTIMELE SCRISORI ALE LUI JACOPO ORTIS

Traducere de
LUCREȚIA RUSSU ȘIRIANU

III.

1 Noemvrie.

Mă simt bine de present, bine ca un bolnav, care doarme și nu-și simte durerile. Teatru zina o petrec la domnul T., care mă iubesc ca pe un fiu al său. Mă las amăgit, și febră aparentă a acestei familii mi-se pare reală, mi-se pare parcă ar fi a mea proprie. Cu atît mai mult aș vrea, ca logodnicul, să nu fie aici, căci Dumnezeu știe, nu tînesc pe nimeni, dar' îmi place să-l văd numai dela distanță. — Socru lui mi-a ținut seară un discurs lung de laudă la adresă lui, care părea ca epistolă de recomandare: „e blând — punctual — răbdător!“ și mai departe nimic? Și dacă ar posece aceste calități la perfecție, până când inima lui rămănea rece și fața lui de magistrat nu se luminează nici de zimbetul veseliei nici de dulcea tăcere a consimțirii, pentru mine nu va fi altceva, decât un mă-

răcine fără flăur, la care sunt de temut numai ghimpșii. Ce este omul care se denotă numai judecător reci? un răufăcios, un răufăcios.

De aci cum Edoardo se pricepe și la musică; jască bine sach; mănăncă, ceteate, doace, merge la plin-bare și toate acestea cu ciasornicul în mână. Numai atunci vorbește cu însuflețire, când își poate lăuda biblioteca lui legată și aleasă. Când însă îmi tot repetă cu vocea lui de catedră „bogată și aleasă“, mi-ar plăcea să-i aplic o botniță.

Și dacă toate prostiile omenești numite științe și doctrine, scrise și tipărite la toate națiunile și în fiecare secol, s'ar reduce ce puțin la 1000 de volume, ar fi destul, și ar fi ea întinucimea omeneii n'ar avea să mă plăgă de asta — ear acum la dracu cu toate aceste din națiunii!

Am încercat să fac educația sorioarei Teresiei, o învăț să scrie și să cetească. Când stă cu ea, mi se luminează fața, inima mi e mai veselă ca ori când și fac miș de nebulni copilăreșii. Nu știu de ce, dar toți copiii mă iubesc. Și această fetiță e drăguță de tot! Are un păr buclat, blond, ochi albaștri, și un ten de tra-dăfir, și în frăgezimea, rotunzimea și curățenia, corpului ei copilăresc, apare ca o grație de patru ani. Dacă ai vedea cum îmi sare în cale, cum se acapă de genunchii mei, și fuge eară ca s'o prind, cum îmi refuză o sărutare și pe

urmă îmi ofere buzele pe fațuși! Astăzi mă urcasem pe un pom să culeg fructe: mica creatură își întinse brațele spre mine, și mă ruga cu vocea ei copilărească ca pentru Dumnezeu să nu cad. Ce toamnă divină! Rămăi cu bine Plutarh! și port închis subsoară. De trei zile îmi perd diminețele culegînd câte un coșuleț cu struguri și perseci pe care îl acoper cu frunze, și plec cu ei dealungul vălei la casa țărănească unde desțep întreaga familie cu cîntecul meu de toamnă.

O ÎNTIMPINARE.

Brașov, 30 Martie v. 1899.

Mult Stimată d-le Redactor!

Față cu cele cuprinse în foiletonul „Sărmana doină“ publicat în N-rul 51 al Tribunei Pop.“ s'fîu de lipsă a declara, că toată răspunderea pentru notița „Doina“ dela pag. 196 a „Enciclopediei române“ vol. II mă priveșce pe mine, de oare-ce eu am trimis redacțiunii Encicli această notiță. Nu este o lucrare proprie, ci după cum constată autorul foiletonului, este un extras din Ist. literaturii române de di G. Adamescu, care la rëndul său a folosit însemnările despre doină din colecțiunea lui V. Alexandri și dlui G. Dem. Teodorescu, precum și un articol al dlui B. P. Hasdeu.

Pentru scopurile Enciclopediei, care are în vedere în prima linie popularizarea științei prin explicarea diferiților termini și a numirilor istorice și geografice, am crezut, că extrasul făcut de mine după un izvor destul de bun este de ajuns.

Dacă am făcut vre-o greșeală în notița, despre care e vorba, aceasta nu poate fi alta, decât, că cuvintele: „aci simță și monotonă, aci formată din acorduri capricioase și ciudate“, relative la melodia doinei nu le-am pus între semnele citațiunii luate fiind textual din cartea dlui Adamescu, — deși trebuie să observ, că și di Adamescu le-a împrumutat din nota lui V. Alexandri de pe pag. 223 a colecțiunii „Poesii populare Românilor“ (București 1866).

Pentru această greșeală a mea face scuzele mele atît dlui Il. Chendi, cât și altor cetitori ai Enciclopediei, cari s'ar măi împădeca de dînsa.

În ceea ce privește clasificarea cîntecelor în *croice, sociale* etc., să binevoiască toți cei nemulțămîți a se răfui cu di G. Dem. Teodorescu, care e autorul și prin urmare dreptul proprietar al acestei clasificări (v. pag. 268 și 269 din colecțiunea: Poesii populare de G. Dem. Teodorescu, București 1885).

Andrieu Bărsănu,
profesor.

Adresa tinerimei.

Onorabilul comitet central al „Asociațiunei pentru literatura și cultura poporului român” în Sibiu.

Ar fi trist să existe Român, care să nu știe ce rost are în viața noastră publică „Asociațiunea pentru literatura și cultura poporului român”.

Dacă au reușit să răpească o diademă din vechea noastră nădire, n-au reușit să steargă și cuvintele care eternizează menirea ei: „literatura și cultura poporului român”.

Au murit armate de luptători luminași, s'au jertfit mi de vieți românești pentru ca voința Monarchului să recunoască dreptul la ființă și idealului sfânt adorat de neamul nostru întreg: „Asociațiunea”, templul limbii și al culturii românești.

Munca uriașă a strămoșilor e nu numai de admirat, dar și de apărut din partea urmașilor.

Altcum urmași ne am dovedi nevrednici de moștenirea năreață.

N'avem noi în ce privește interesele culturale naționale moștenire mai neprețuită decât „Asociațiunea”. Dar n'avem nici o dorință culturală mai înaltă decât promovarea și apărarea ei până la cea din urmă jertfă.

De sigur acei bărbați, cari au fost distinși cu încrederea de a fi puși diriguitori și ocrotitori ai literaturii și culturii noastre, n'ar fi permis să uite nici odată, că conducerea „Asociațiunei” reclamă două atitudini necondiționate: întâiu, muncă desinteresată pentru înflorirea ei, și ca instituțiune eminentă românească; al doilea: apărarea ei în contra orîi căror tendinși străine, sau chiar dușmane intereselor noastre culturale.

Manifestări și poezii menite a promova literatura și cultura românească, trebuie îmbrățoșate totdeauna și în prima linie de către comitetul central al „Asociațiunei”, din contra încercării și uneltiri puse la cale cu scopul de a primejdi sau de a submina individualitatea românească a „Asociațiunei”, trebuie demascate și combătute în orî ce timp și mai întâiu tot de către comitetul central.

Așa judecă opinia publică românească și același este sentimentul tinerimei, care năusește a se înarma pentru lupta culturală a neamului nostru.

În ordinea aceasta de idei, noi asemenea întregii opinii publice românești, manifestată în presa noastră națională, — am rămas foarte dureros surprinși când am observat cu mâhnire că în timpul din urmă comitetul central a arătat o deviere nefastă de la misiunea și programul „Asociațiunei”.

S'a provocat devierea aceasta prin acceptarea subvenției insidioase de 400 arginți, — faptuarea de primejioase încât suntem convinși că forul suprem al „Asociațiunei”, adunarea generală va declara de neexistent actul comis.

Acum, după un timp scurt, românimea, e sgudută de un simptom grav ivit tot în sinul comitetului central. Înțelegem fapta temerară săvârșită prin onorabilul secretar general al „Asociațiunei”, care nu știm din a cui împuternicire dar știm, că în taină, la adăpostul oricărui control românesc, a inițiat „pour-parl-uri” cu comitetul societății de maghiarizare „E. K. E.” din Cluj. În scopul nepermis de a angaja „Asociațiunea” în serviciul unor scopuri antiromânești, sub masca unei pretinse întreprinderi culturale.

Alarmați de acest demers și îngrijați de prestigiul „Asociațiunei”, care treb e scutit de orî ce profanare, noi tinerimea universitară din Cluj, cari ne aflăm în cuibul unde se făuresc cele mai multe atentate în contra a tot ce e românesc, ne credem de datorința a adresa onorabilului comitet central rugarea, ca:

În ședința sa proximă, când e să se decida despre angajamentul de societate de maghiarizare „E. K. E.” — onorabilul comitet central să respingă orice propunere în acei sens, și să îndrume pe onorabilul secretar general la o activitate compatibilă cu „literatura și cultura poporului român”.

Avem convingerea, că cei chemați a ne da pilde de virtuți românești și de procedeu bătărești, vor asculta cuvântul acela care se adresează lor cu iubire fiască.

Cluj, la 11 Aprilie 1898.

(Urmează subscrierile.)

Revista externă.

Programul conferenței de „desarmare”.

Deoarece, privitor la programul conferenței de așa zise „desarmare”, s'au publicat la timp două texte diferite, o depeșă din Petersburg d'acum două-trei zile recunoaște drept autentic numai cel următor:

1. Înțelegerea, ca să nu fie sporită pe viitor — barem câțara vreme — actuala stare a armatelor și a flotelor, nici să fie ridicate actualele bugete militare; studiarea prealabilă a chestiunii, cum s'ar putea pe viitor, eventual, scade și actuala stare a armatelor, a flotelor și bugetele militare.

2. Interzicerea, ca pe viitor să nu mai fie introduse nouă arme puscătoare și nouă materii explozibile.

3. Înțelegerea, ca să fie limitată, pe uscat și pe apă, folosirea de materii și de obiecte explosive, al căror efect este îndosebi grozav; tot așa să fie limitată aruncare de materii explosive din balonuri, etc.

4. Interzicerea de a folosi în războaie maritime de torpe de mine și asemenea unelte, precum și de corabii cu virfuri ascuțite, întra năvălirea corăbiilor inimice;

5. Declarația, că corabii și șalupe, care în timpul sau după lupte mari tind să scape din unde pe matroși, sunt neutrale pe timpul acelu.

6. Aplicare și exploatarea și la răzbel maritim a dispozițiilor convenției dela Geneva din 1864, pe baza adauselor ei din 1868.

7) Revisuirea declarațiunei, elaborate la conferența din Bruxela dela 1874, dar neratificată până acum, privitor la legile și regulile pe timpul războiului.

8) Declarația de principiu, că bunele servicii oferite cu scop de a mijloci în certele internaționale, vor fi primite; și că în casuri pricioase se va recurge la arbitraj, pentru a îndepărta conflicte cu arme. Înțelegerea despre stabilirea unei și aceluși practică și proceduri în aceeași cauză.

AVIS!

Regăm pe Domnii abonați cari nu și-a reînnoit încă abonamentul pe al III. Quartal să grăbească a și-l reînnoi, precum și cei cari sunt în restanță a și-l achita. La din contra suntem nevoiți a le sista expedarea foi.

Cu toată stima

Administrația

NOUȚĂȚI

read, 15 Aprilie 1899

Prăpădirea Ungurilor. „Magyarorszag” de azi publică o corespondență din Bonyhád, lângă Tolna, în care între altele se spune, că Ungurii din acelea părți d'aceea nu se sporesc la număr, fiind-că pe acolo domnește sistemul de a avea numai un copil, abunăoară ca la Sașii din Ardeal unde cu toate predicile încă și astăzi mai dăinuște sistemul de doi copii. În comuna Sárköz de lângă Tolna Ungurii câți au fost au pierit, ear averile lor au trecut în mâna Nemților. Congregația comitatensă din Tolna a votat o sumă de 200.000 fl. pentru desnaționalizarea Nemților. Cu toate astea Nemții se sporesc și devin tot mai naționaliști, ear învățătorii lor cu toate premiile ce li-se dau pentru a răspândi limba maghiară nu-și părăsesc neamul și legea.

Cum se prădează banii obstași. La propunerea fișpanului din Congrad ministrul de agricultură a premiat pe 8 muncitori Unguri, cu câte 50 fl. și scrisoare de laudă, fiind că de ani îndelungați au slujit la unul și același stăpân. Toți opt muncitori sunt Unguri, va să zică și pe

calea aceasta se îndoaipă fir „națiunei”. Câte mi de Români nu slujesc cu ani la unul și același stăpân fără de a-și aduce cineva aminte de ei, să-și premieze cu 10 fl. dacă nu cu 50.

Bancrotul de la Kiscéll. La adunarea băneii din Kiscéll care a fost dusă în prăpastie de directorul Ovreu, s'au înfășoșat 770 de creditori cu pretensiuni de un milion și jumătate. Românii cari își vor depune banii la băncile streine, așa să le umble ca la cei 770 de creditori cari vor rămânea busunăriți de directorul Rosenberg.

Concert. Diseară societatea amatorilor de muzică maghiară din Arad va da un concert cu program foarte variat în sala Crispin. Concertul se da cu concursul reuniunii de cântări și cu a elevilor conservatorului și cu scop de a mări fondul conservatorului. Începutul e la orele 7 1/2. Biletele se vind la magazinul musical al d-lui Iosif Crispin, strada Deák Ferencz.

Distingerea unui savant român. D. profesor dr. D. Greescu din București a fost proclamat membru titular al societății imperiale de naturaliști din Moscova și a primit diploma ce i conferă acest titlu de distincțiune științifică dobândit prin meritoasa sa lucrare „Cosspectul florei României”, pe care autorul a comunicat-o învățatului corp din Moscova. Societatea imperială a naturaliștilor din Moscova este o instituție de stat sub auspiciile împăratului prin ucazul imperial din 9 Februarie 1818. Și astfel diploma sa poartă sigilul cu armele imperului.

Limba maghiară poate fi limbă de stat? La întrebarea aceasta s'a răspuns încă la anul 1807 când poliția din Viena a pus un premiu de 10 taleri de aur. S'au trimis la Tübingen 21 lucrări, între cari și de ale Ungurilor. Numai patru au susținut, că limba ungurească poate fi limba de stat între cari și Kasinezy și Döbrentey, celelalte lucrări susțineau limba germană și latină. Ce e mai curios lucră e că cei ce aveau să-și deie părerea a fost contele Teleki, cancelarul Ardealului, Sennenfels consilier de curte, Schwartzner, profesor din Pesta, contele Széchenyi Ferenc, Mikos, Kornoka, Dobrovzsky și Kopitar. Oamenii cuminți fiind, nici chiar ei nu au putut să deie premiul unei lucrări care susținea, că limba maghiară ar fi bună pentru a fi limbă de stat.

Explosie în Ackerman. O fabrică de rafină spiritul din vechiul oraș basarabean, Ackerman, a explodat așa că întreagă zidire s'a surpat. Șase muncitori au pierit, nouă s'au vulnerat grav.

D. de Giers consul al Rusiei la Iași a fost numit consul general la Canea. D. de Giers s'a făcut cunoscut țării românești prin mai multe traduceri în limba română pe care o posedă ca unul din cei mai buni literați români. A tradus piese de teatru de Dossoiewsky, Gogol și alții, piese ce au fost jucate pe scena Iudeoșchi a teatrului din Iași.

Necrolog. Mercurii la 31 Martie a reposat vrednicul secretar al Eforiei școlilor centrale române gr. or. din Brașov, Ioan Săniță. Reposatul a fost răstămp de 97 ani în serviciul Eforei din Brașov în care vreme și-a câștigat simpatia și iubirea tuturor Românilor din Brașov. A murit la vârsta de 64 ani. Înmemorânțarea s'a făcut la 3/15 Aprilie. Eforia școlilor centrale române gr. or. din Brașov a dat un număr de douăzeci de membri și secretar al Eforei școlare, după grele suferințe, și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului Mercurii la 31 Martie v. 1899, în anul al 64 al vieții sale, după un serviciu de 37 de ani, prestat cu un zel și cu o conștiință rară școlilor centrale române gr. or. din Brașov. Despre această pierdere mare, ne înclinăm trista datoric a lacrimoșească pe toți amici și cunoșcâți fericițiului adormit. Rămășițele pământești ale defunctului se vor ridica din casa proprie, strada Rochus și se vor depune spre vecinica odihna în cimitirul Bisericii Sf. Nicolae din Scheiu, Sămbătă la 3 (15) Aprilie 1899 la 3 oare p. m. Brașov, în 1 (13) Aprilie 1899. Eforia școlilor centrale române gr. or. din Brașov. Flei țărina ușoară și memoria binecuvântată!

Bibliografie. A apărut din „Revista ilustrată” nrul 4 cu următorul bogat și interesant Sumar. Episcopul Michail Pavel. Soția necunoscutului, novelă de F. Thieme. Trandafirul, poezie de Sabiu. Din Propria ei putere. Novelă de G. Simu (Urmare). Templul din Domsuş. Cea mai cuminte, poezie de P. O. Bocca. Castelul din Carpați. Recenziune. De când, poezie de Antoniu Popp. Ori cât, poezie de Antoniu Popp. Cum se fotografăm, de I. Nițu Pop. De când zice mața „Tatăl Nostru. Legendă. Din Albulul nostru. Alexandru Roșu. Glume: Din sutu luminilor. Tărâni Noștri. Bibliografie, Cronica lunară, Diverse, Concurs. Găcituri. Deslegarea găciturilor. Posta redacțiunei. Ilustrațiuni: Episcopul Michail Pavel. Soți Daci cer grația dela Traian. Templu din Domsuş. 6 Ilustrațiuni din Castelul din Carpați, Recenziune. Ilustrațiuni. Aparat de fotografat. Alexandru Roșu. O țărancă dela Seliște.

Păziți-vă sănătatea! Tuturor celor ce sufer de boale de piept, de boală de apă, de mistaire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, guturai, dureri de ochi și alte boale launtrice, apoi pentru boale de copii, se recomandă cu multă căldură medicamentele Knéippiane.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin postă dela farmacia dlui Dr. Julius Schopper în Oravița (Krassó-Szoreny m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (tecurilor) cu prețurile lor, se urmăre, la cerere, ori-cuă gratis și franco din munșta apotecă!

Invitare la abonament

Deschidem prin aceasta abonament pe Quart. II, 1899, la

„TRIBUNA POPORULUI”

Condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, sunt cele următoare:

în Monarchie:

Pe un an fl. 10.—
Pe 1/2 an „ 5.—
Pe 1/4 an „ 2.50
Pe o lună „ 1.—

Pentru România și străinătate.

Pe un an franci 40.—

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu 2 fl. pe un an, având o întindere de 8 pagine: cele 4 pagine ale foii de zi, plus un adaus poporal de 4 pagine.

Administrația „TRIBUNA POPORULUI”

ULTIMO STILU

„Rupeți-o cu Roma!”

Praga, 14 Aprilie.

Din cauză, că în Viena au fost, zilele trecute, disolvate patru reuniuni, cari stăteau în legătură cu mișcarea Nemților din Austria, cunoscută sub lozinea: „Rupeți-o cu Roma”, s'au întămplat demonstrațiuni în mai multe orașe nemțești din Boemia, mai ales în Asoh. A trebuit să intervină poliția și gendarmeria; s'au făcut mai multe arestări.

Zmeianovici și Brancovici.

Badapesta, 14 Aprilie.

Episcopul Zmeianovici a fost ieri aci pentru a informa pe ministrul-president despre procedarea sa. După cum spun un isvor, el ar fi declarat lui Széll, că e gata a demisiona și a se retrage în mănăstire, dacă același lucru îl va face și Brankovici. Scandalul produs prin acuză celui dintăiu contra celui din urmă, numai așa poate fi amuțit și a se reintra liniște.

Crisa în România.

În comentul de a încheia foaia primim următoarea telegramă:

București, 15 Aprilie n.

Crisa ministerială continuă. Conservatorii nu se pot înțelege cu junimiiști. Situația e foarte încercată.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.

Redactor responsabil Ioan Russu Șirianu

Biblioteca Noastră

Apare în Caransebeș.

Director: E. Hodoș.

Au apărut:

Nr. 1 S. S. Secula, Realități și Visări,

Nr. 2. Iosif Bălan, Iancu de Hunyad.

Nr. 3—3. G. Coșbuc, Versuri și Proză.

Nr. 5. Gr. M. Alexandrescu, Fabule alese.

Nr. 6. N. Macovișteanu, Dela Sat, piesă teatrală pentru popor,

Nr. 7. Zotti Hodoș, Intocmai! comedie franceză.

Nr. 8—9. O. G. Lecca, Istoria Țiganilor.

Nr. 10. E. Hodoș, Convorbiri Pedagogice.

Nr. 11—12. E. Hodoș, Căntece Bănățene.

Nr. 13. E. Hodoș, Căntece Cătănestei, cu portr. lui T. Doda.

Nr. 14. G. Crăciunescu, Copii de găsit, snoave.

Nr. 15—17. Ios. Bălan, Numiri de localități.

Nr. 18—22. Zotti Hodoș, Poftă bună! Carte de bucate.

Nrele viitoare: Cercetări din Istoria Românilor bănățeni de P. Drăgălină.

Partea I. Istoria Banatului Severin până la lupta dela Mohács.

P. II. Severinul sub principii Transilvaniei până la căderea sa în mâinile Turcilor (1658).

P. III. Resboaiele între Austria și Turcia pentru eliberarea Severinului

P. IV. Înființarea regimentului valaho-illiric, mai târziu romano-banatic nr. 13. (1767—1872),

Părțile au să apară pe rând. *Cei ce doresc să li-se trimită, sunt invitați a ne înștiința, ca să știm câte exemplare să tipărim. Volumele se plătesc numai după-ce au apărut.* **Diracția.**

„Taina celor 12 Vineri mari de peste an și rugăciune pentru vremuri grele“ este titlul unei broșuri, ce a apărut la institutul tip. „Minerva“ din Orăștie, edată de d-nii: Iosif Tabăcariu și Ilie Turdășan.

Prețul 10 cr. Doritorii a o avea, să grăbească cu procurarea.

Bibliografie. A apărut Nr. 13 anul II. din excelenta publicație enciclopedică-illustrată „Foaia Populară“ cu următorul cuprins: Iubiți-vă! E primăvară, de Ilie Ighel-Deleanu. — Școala viitoare, de Paul Panaitescu. — În cimitir, de Elisabeta M. Z. Ionescu. — Singurătate, de Socrate Georgescu. Medalioane de Fotograf. — Capacitatea intelectuală a femeii de Ildel. Cugetări, de Alf. Daudet. — Cei doi chinezi, de Constanțianu. — Al. Petöfi de N. Hristescu. — Epigramă, de St. Tomșa. — Pășaniile lui Gulliver de Swift. — Cronica evenimentelor. — Doi ani de fericire (novelă) de I. Mironescu. — Poșta redacției etc. Ilustrații: O mare ilustrație pe pag. I., Anghel Solacolu (portret) Al. Petöfi, O deșteptare în Congo umoristic. Abonamentul 5 lei pe an în toată țeara. 15 bani.

„Moda Ilustrată“. Redacția și administrația: Strada Sărindar Nr. 11 în București.

Apare în fiecare Sâmbătă.

A apărut Nr. 7 din 13 Februarie. *Odată cu numărul acesta se împarte un supliment gratuit, care reprezintă un tipar croit de foi noi, fără cusătură îndărăt și cu nasturi în părți în mărime naturală.*

Cuprinsul acestui număr e variat și interesant atât în ceea-ce privește moda cât și partea literară și lucrul de mână. Se continuă publicarea romanului „Oroberta“ de Leon Barra-cand.

Prețul abonamentului la „Moda Ilustrată“.

Un an în țară.	Lei 10—	în strălănatate.	Lei 13.—
Șase luni	5		6.50
Trei luni	3—		3.50

Avis important.

Corerile de abonament trebuie însoțite de un mandat poștal sau de valoarea abonamentului în mărime poștala.

Călinarul Minervei

Cel mai valoros și mai frumos calendar din câte au apărut până acum în limba rom.

Intreg cuprinsul e original.

Cele mai minunate ilustrațiuni ce au ieșit din aleller tip. românesc.

Multe din ele reprezintă localități și porturi din Ungaria și Transilvania.

Călinarul acesta apărut în tipografia Minerva din București e atât de bogat în cuprins atât de frumos în cât ar fi o pagubă pentru preoții, învățătorii, notarii, advocații, medicii și toți inteligenții români dacă nu s'ar cumpăra acest călinar pe 1899.

Prețul 90 cr. trimis franco.

Se poate cumpăra dela Administrațiunea „Trib. Poporului“.

Imprumuturi ieftine pe amortisație

Recomand în atențiunea on. proprietari de pământ și proprietari de case în Arad-centru, că prin mijlocirea mea pot obține până la cele mai mari sume și pe lângă condițiuni foarte favorabile

imprumuturi ieftine amortisaționale cu amortisație de 15—50 ani.

Nu comput înainte nici un fel de remunerație, convertesc datorii vech, de asemenea la dorință anticipez de la mine cheltuelile de intabulare.

Provocându-mă la faptul, că de mai mulți ani la foarte numeroși inși i-am împlinit spre cea mai mare mulțumire a lor trebuințele de imprumuturi, rog cu toată stima pe on. domni proprietari de pământ și proprietari de case, ca în propriul lor interes cu deplină încredere să se adreseze mie cu afacerile lor de imprumuturi.

Imprumuturile sunt pe camete de 4% 4½ și 5% pe lângă amortisare corespunzătoare din capital

Institut de imprumut pe imobile și moși 220 27—56

Szűcs F. Vilmos

ARAD, Fő-ut Nr. 5, vis-à-vis cu moara Széchenyi.

Se primesc comande pentru următoarele lucruri:

Circulare și prețuri-curente

NOTE

Opuri și Broșuri

Strada Aulich Nr. 1.

Tipografia „Tribuna Poporului“, A. P. Barcianu Arad

Strada Aulich Nr. 1.

Diferite tipărituri pentru bănci

PLICURI

invitări, cărți de vizită, anunțuri funebre ale

Prețuri foarte moderate.

Ori-ce comande se efectuează prompt.